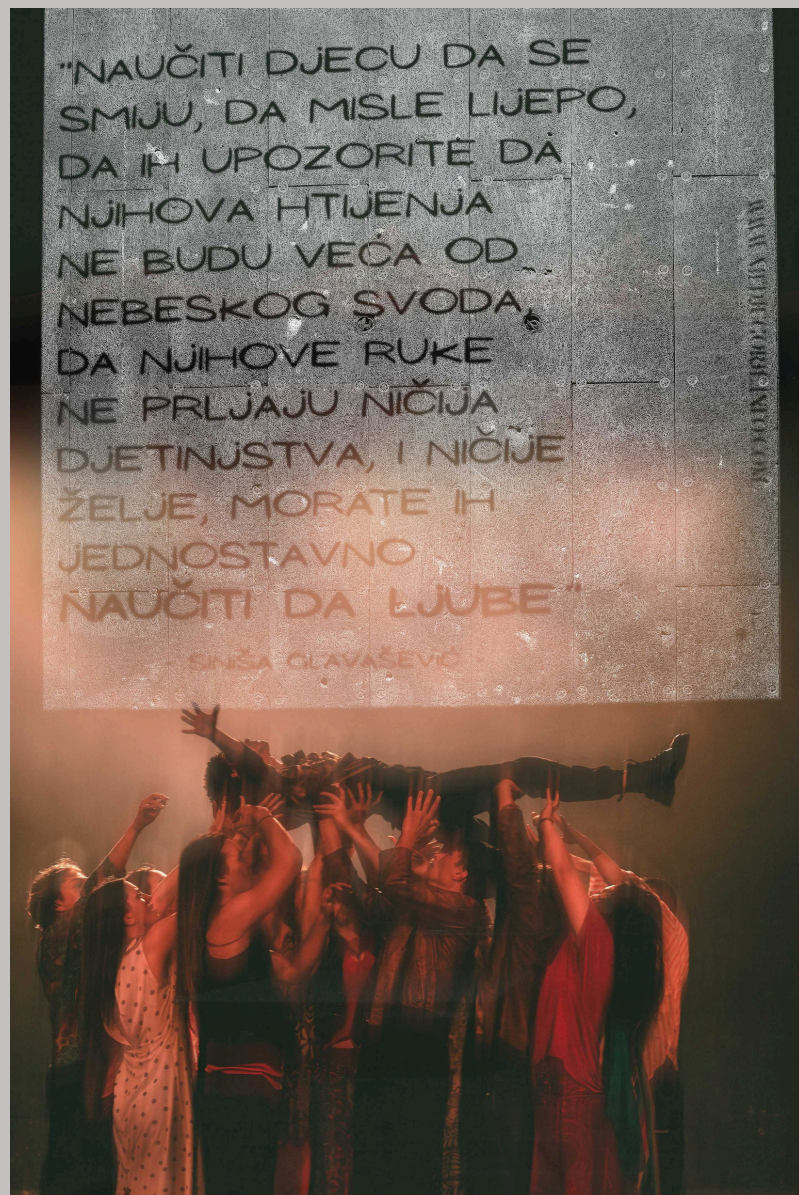

Dramski studio "Ivana Jelić" HNK-a u Šibeniku

IZGUBLJENI

po motivima filma "Kosa" Miloša Formana

HRVATSKO NARODNO
KAZALIŠTE U ŠIBENIKU
SEZONA 25/26

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U
ŠIBENIKU
Kralja Zvonimira 1, 22 000 Šibenik
producent@hnksi.hr
+358 (22) 212 473

Pratite nas na društvenim mrežama:

@hnkusibeniku
www.hnksi.hr

Grad Šibenik

HEP

Režija: Oriana Kunčić
 Asistent režije: Lovre Paić
 Dizajn svjetla: Josip Bakula Bake
 Asistent dizajnera svjetla: Lovre Matešić
 Dizajn zvuka i projekcija: Niko Petković i Pavle Karega
 Kostimografija: Željka Šupe
 Scenski radnik: Velimir Slavica
 Rekviziter: Jakov Marčić

IGRAJU: Roko Vranković, Roko Cota, Mak Imamović, Lara Knežić, Roko Čoga, Maruška Bionda, Ema Plazibat, Luka Milutin, Luka Živković, Fran Tunuković, Luka Barić, Lea Perica, Katia Vuletin, Duje Troskot, Iva Cigić, Dora Protega, Iva Halužan, Antonela Radan, Mara Rak, Lucija Celić, Lucija Aleksić, Petra Lambaša Šupe, Maša Relja, Sara Bušac, Marisa Perković, Ava Klisović, Natali Vrlika, Nikoleta Plazibat, Anja Stanić

IZGUBLJENI

Mala, velika moja,
 večeras ćemo za njih voljeti...
 (Izet Kiko Sarajlić)

„Imamo prapovijesne osjećaje i um, srednjovjekovne institucije i božansku tehnologiju“, riječi su kojima je američki biolog, Edward Osborne Wilson, opisao nas i naše vrijeme. Umro je samo godinu dana prije nego je Rusija napala Ukrajinu, a božanska tehnologija izvela demonstraciju učinkovitog ubijanja na opću radost ubojica prapovijesnih osjećaja i uma.

Ratu koji još nema ime – Treći svjetski, Drugi veliki... - i službeni datum početka, ništa od toga ne smeta da traje i da se širi još od onih godina u kojima su današnji glumci i glumice iz Dramskog studija „Ivana Jelić“ bili na prijelazu iz jasljičke u vrtićku dob: od Iraka, preko takozvanog Arapskog proljeća, dva ukrajinska, pa do genocida u Gazi i bombardiranja Irana.

Neka od tih mjesta su nam daleka, neka i ne toliko, ali inflacija informacija, reakcija srednjovjekovnih institucija, posebice globalnih te posljedična psihoza ne drže do geografije.

Kakofonija strojeva za ubijanje zvučna je kulisa epohe u kojoj je ignoriranje stvarnosti oblik suučesništva, a puko mirenje sa umiranjem mira – kapitulacija upravo pred prapovijesnim umom.

Komad „Izgubljeni“ Dramskog studija „Ivana Jelić“, Hrvatskog narodnog kazališta u Šibeniku, nastao je po motivima najantirratnijeg filmskog mjuzikla – kao što je, uostalom, i on nastao prema onom broadwayskom – znamenite „Kose“. Nije, međutim, riječ o našoj „Kosi“ i tuđim ratovima, već o ratovima našeg vremena i onima koje ti ratovi trebaju: o generaciji koja je ne tako davno pružila otpor, žrtvovala mladost i ostala bez snova, ali i generacijama čiju bi budućnost opet mogla oteti povijest, o tuđom voljom osuđenima da budu IZGUBLJENI.

Predstava koja nastaje iz predstave posljedica je trenutka u kojem se umjetnost suočava sa nadmoćnijim neprijateljem, sumnja u smislenost pružanja otpora i otkriva razlike između najboljeg i najgoreg od ljudskog roda. Između visina koje duh može doseći i daljina koje dosežu projektili.

„Izgubljeni“, međutim, nije priča o onima koji će nestati, već o onima koji se nikada neće predati, jer znaju da nije ljudski šutjeti, o zajedništvu u idejama umjesto u krvi, o tome, u konačnici, da često podejcnjavani mladi ljudi mogu biti predani čuvari svjetla. U međuvremenu su, dokazano, sjajni, talentirani i posvećeni glumci i glumice koji to možda neće uvijek biti, ali će zauvijek biti – svoji!

„Izgubljene“ posvećujem mom pokojnom bratu, mojoj pregaženoj generaciji, mom ranjavanom gradu i najboljim među nama: ovim momcima i curama.
 Mali, veliki moji, igrajte, igrajte, igrajte...

Oriana Kunčić